

вять много добры и полезны работы на себе и на ближны-ты; и кога ся употребявать, както Господь даль, достойно и почтено, пары-ты, отъ само себе и да не съ честь и блаженство, напълно помагать чловѣку за добруваніе.

XIV. Какво добро още има у труда?

Всяко добро дръво, добры плодове ражда.
(Ев. Матѳея, гл. 7 стр. 17.)

Трудъ-тъ отъ една странѣ ако е за чловѣка законъ и едичкый начинъ, съ кой-то може да ся уздрави истинно-то добруваніе на тоя свѣтъ, отъ другѣ странѣ изъ него извирать и толкова си другы добрины, за това всякой честить чловѣкъ трѣбува да ся залюби за него и да го обыкне.

Прѣди всичко за най-голѣмо добро не ли броимъ здравіе-то и задоволеніе-то? А и за тыя двѣ нѣчта безъ трудъ сир. безъ да ся напинамы съ умъ и съ снагѣ, не може и да ся помисли. Малко дѣтенце още отъ пелены начина, и безъ да знае, да си употребява силы-ты та ся врьти и мрьда, а кога по порасте земе да лази, да щана, да ходи, да скача, да тича. По нѣкога дори по играчки-ты и по игры-ты може ся позна на кое дѣте какво му тегли срьдце и съ врьмя что ще обычя то най-много да работи. А что да кажемъ за едно младо момче? Въ това врьмя за най-голѣмѣ буйность и прѣгавинѣ, тромавина-та и нехъръ-та не ли съ най-очевиденъ бѣлѣгъ за нездраво тѣло или за слабъ умъ?

Да ся трудимъ и да си напинамы природны-ты